

Het lijkt soms zo gemakkelijk: een leuk idee omzetten in een prentenboek voor peuters en kleuters. Uitgeverijen worden doodgegooid met scripts vol beverde kikkers, stoute kabouteren en dansende muizen. Kinderboekenschrijfster Anneke Scholtens en tekenaar Len Munnik gooiden het over een andere boeg, en gebruikten voor hun nieuwste boek *Cadeautje* een heus echt waargebeurd verhaal.

Door Ronald Hooijenga

Van idee tot prentenboek

INTERVIEW

Krantenkinderen zijn het doorgaans wel gewend, dat ze af en toe figuren in de verhalen van hun journalistieke vader of moeder, of worden opgetrommeld voor een foto bij het een of ander. Voor het kroost van boekenschrijvers is dat wat minder gebruikelijk. En een heel prentenboek over wat je op je derde uitspookte, is maar weinigen gegund. Schrijfster Anneke Scholtens komt nu, zeventien jaar en zeventig andere boeken later, met *Cadeautje*, voor, door en over haar dochter Hannah.

Dagboekfragment: "Woensdag 18 januari 1995. Sinds de kerstdagen heeft Hannah een geheel zelfgemaakte, zeer originele knuffel genaamd 'Cadeautje'. Hij is zijn loopbaan begonnen als drie dubbelgevouwen vouwblaadjes met een plakbandje eromheen. Op een onbewaakt moment heeft Hannah er van alles bij gestopt (zoals de ceintuurs van onze ochtendjassen) en er een hele rol plakband omheen gewonden. Inmiddels zitten er ook bolletjes wol in, en een poppenflesje, en nog véél meer plakband. Op dit moment heeft Cadeautje de status van het kindje Jezus bereikt: hij slaapt in een 'stalletje', want 'daar worden alle baby'tjes toch geboren voor Hannahs bed. Dit 'stalletje' bestaat uit een wasrekje en een hele verzameling dozen en krukjes, waar overheen een dekbed en diverse handdoeken gedrapeerd zijn. We moeten op onze tenen lopen, want 'Cadeautje slaapt'. Het voordeel is dat Cadeautje met aanverwante doeken (voorlopig) niet mee hoeft naar de crèche."

Dat laatste had ze gedacht, want dat moest uiteindelijk natuurlijk wel, vertelt Anneke Scholtens zeventien jaar na dato. "Sterker nog: die vormeloze volgepropte krantenpinda moest overal mee naartoe, in een plastic zak, als zijnde een slaapzakje. Hannah had er altijd veel bekijks mee, want het zag er ook wel schattig uit zoals ze rondliep met haar zelfgemaakte baby in een dekentje. Maar als mensen dan goedbedoeld even naar de 'baby' wilden kijken, schrokken ze vaak vol afgrijzen terug: doordat het plakband er ook royaal met de verkeerde kant omheen zat, trok dat natuurlijk allemaal stof en smerigheid aan. Het zag er werkelijk niet uit, grauw en grijs en vies, maar Hannah snapte dat niet; die bleef keer op keer trots haar knuffel laten zien."

Het zelfgemaakte wurm kon op vakantie nog net een keer op tijd uit de prullenbak van het hotel worden gered waar het kamermeisje het in had gesmeten, maar Cadeautje kwam later dan toch tot een roemloos einde toen de werkster het pakketje rücksichtslos openknipte om eindelijk het verdwenen huisraad en de ochtendjasceintuurs weer te bevrijden. "Ze vond het maar niks dat wij al die tijd met opvallende ochtendjassen halfbloot door het huis liepen, geloof ik."

Exit Cadeautje. Maar het idee liet de schrijfster niet los. Inmiddels is Hannah zelf een studente van 20, en heeft haar moeder ruim zeventig kinderboeken op haar naam staan, want het schrijven bleef niet tot die dagboeken beperkt. Variërend van leren-lezen-boekjes voor de jongsten, speciale series voor kinderen die moeite hebben met lezen, jeugddetectives rond inspecteur Fritzi, tot *coming-of-age*-romans voor 14-jarigen. "Daarbij heb ik natuurlijk wel vaker eens iets aan de kinderen ontleend. In *Dat pak trek ik niet aan!* gaat het om de verborgens levens van tweedehands kleren, nadat Hannah een keer in zo'n winkel uitgeroepen had dat het er zo naar

'mens' rook. *De Pindakaasoorlog* is gebaseerd op de verhalen die mijn zoon Daniël vertelde over hoe op zijn basisschool pindakaashaters niet naast pindakaaseters wilden zitten, 'omdat dat zo stonk'. Daar heb ik toen een hele strijd omheen bedacht."

"De geschiedenis van mijn ouders in een Jappenkamp heb ik verwerkt in *Vergeten oorlog*, een bundel verhalen over kinderen in de Tweede Wereldoorlog van de Schrijvers van de Ronde Tafel. Voor de boeken in de serie *Het geheim van ...* mochten lezers ideeën opsturen, en hadden de winnaars ook een zegje in het verhaal. De kinderen zelf staan ook centraal bij de Boekenbakerswedstrijd waar zeven collega's en ik momenteel middenin zitten, en die moet resulteren in acht boeken die in een gigantische oplage door een supermarktketen verspreid worden. Wij hebben elk een aanzetje geschreven, héél veel kinderen hebben daar hun versie van gemaakt, en daar kiezen wij dan weer eentje van uit waar we een echt boek van gaan maken. Ik kom ook regelmatig op scholen tijdens schrijversbezoeken, en doe dan vanzelfsprekend ook veel inspiratie op. Voor *Mysterieuze mail voor groep 8*, dat volgend voorjaar uitkomt, heb ik een hele klas geïnterviewd,

en gevraagd hoe ze hun dag doorbrengen, wat ze eten, wat ze na schooltijd doen, wat er zoal leeft. Dat beviel me heel erg goed, moet ik zeggen, al

vertelden sommige kinderen ook heel spontaan, met zoete lieve koppies, de vreselijkste verhalen ..."

"Het avontuur met *Cadeautje* is al die tijd wel ergens in mijn achterhoofd blijven zitten, maar het had nooit die urgentie dat er absoluut iets mee gebeuren moest. Tot ik vorig jaar in contact kwam met tekenaar Len Munnik, die graag iets met een van mijn verhalen wilde doen. Toen viel het opeens mooi samen, en heb ik het verhaal eindelijk uitgeschreven. Natuurlijk heb ik wel vaker intensief met illustratoren samengewerkt, vooral de boeken voor de jongsten bestaan voornamelijk uit tekeningen, maar dit was toch anders. Len is heel erg zijn eigen gang gegaan. Gelukkig maar, want dat maakte het ook voor mij juist heel erg leuk en verrassend. Het is door zijn tekenstijl nog grappiger geworden dan ik het opgeschreven had, beeld en tekst hebben elkaar prachtig aangevuld. Die grote, beeldvullende ouders van hem! Precies hoe kleine kinderen ze zien, denk ik: al-

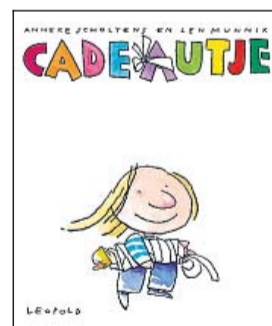
machtige, grote wezens die hoog boven je uittoren en alles voor je beslissen. Zodat het enige wat je kunt doen is stiekem op de grond een *Cadeautje* zitten plakken, met al hun dierbare kostbare spulletjes erin!"

Cadeautje is haar eerste prentenboek, Len Munnik maakte onder meer eerder dit jaar ook *Misschien wel de allermooiste*, samen met zijn dochter (!) Marjolein. Het smaakt naar meer, wat Scholtens betreft: "Het lijkt me vreselijk leuk nog vaker iets met Len te doen. Het is voor mij een uitdaging om op een andere manier over boeken maken na te denken. Je moet veel meer van de tekeningen uitgaan: wat daar al opstaat, hoeft je immers niet te beschrijven. Wat inspiratie betreft: ik heb nog dagboeken vol liggen, met de meest gekke voorvallen, gesprekjes en situaties. Natuurlijk moet je daarmee oppassen, en het wel als schrijver blijven benaderen. Er zijn al zat moeders die uitgeverijen lastigvallen met de belevenissen van hun peuters en kleuters, het moet dat niveau wel overstijgen. Met *Cadeautje* is dat goed gelukt, denk ik, maar daar heb ik dan ook een heel andere, eigen verhaallijn aan toegevoegd om de vertelling rond te krijgen."

Boek Cadeautje Auteur Anneke Scholtens Tekeningen Len Munnik Uitgeverij Leopold Prijz 13,95 euro

▲ De echte 3-jarige Hannah, en de Hannah in *Cadeautje*.

Presentatie in Assen
Het nieuwe prentenboek *Cadeautje* van Anneke Scholtens en Len Munnik wordt zaterdag 19 november gepresenteerd met een feestelijke voorleesvoorstelling van de schrijfster in kinderboekhandel De Boekendoos in Assen. Kinderen van 3 tot 6 jaar zijn met hun ouders tussen 14 en 15:30 uur welkom in de boekwinkel aan de Singelpassage in Assen. Om 14:30 uur wordt er voorgelezen, waarbij ook de kinderen bij het verhaal worden betrokken. De entree en de ranja zijn gratis, en wie bij de schrijfster langskomt, kan ook nog rekenen op een extra cadeautje.